

Univerzita Karlova v Praze
Farmaceutická fakulta v Hradci Králové

NAUZEJA

Duben 2003

Časopis Spolku českých
studentů farmacie

ÚVODNÍK

Tak jsme opět tady.

Snad i toto číslo, byť poněkud štihlejší, než bývá u Nauzey zvykem, přispěje mírou nemalou ke zlepšení Vaší nálady, poskytne náměty k zamyšlení a popř. i zkrátí dlouhou a nudnou přednášku či cvičení.

Jinak vcelku pozitivně laděné číslo musím začít poněkud špatnou zprávou, a to opětovným zdražením. Je pro mě těžké obhajovat něco, s čím vnitřně nesouhlasím, nicméně je nutné si uvědomit, že každá sranda něco stojí. Rozpočet spolku je do značné míry omezený a už tak dosti našponovaný. Už z fyzikální chemie je nám znám pojem dynamická rovnováha a myslím, že jeho podstatu lze aplikovat i zde. Zkrátka a dobře, když chci někam vložit určitý obnos, musím jej v rámci zachování rovnováhy vzít jinde.

Ztráta plynoucí z Nauzey, jejíž pořizovací cena není ani zdaleka pokryta ziskem z prodeje, byla již příliš vysoká, než aby ji spolek nesl sám na svých bedrech, a proto se o ní ve formě mírného podražení podělil s Vámi, jejími čtenáři. Pevně věřím, že nám i přes toto poněkud nepopulární opatření zachováte přízeň.

Přeji hezké počtení

Jiří Šafa

Z OBSAHU:

Rozhovor.....	2
Organika.....	4
Reakce na Nauzeu.....	6
Fakultní místopis - knihovna.....	7
Ze spolku.....	8
Taková normální brigáda.....	9
Čenda Krchov.....	11
Jazykový anti-kurz.....	13
Hlodyha.....	14
Poezie.....	15
Konečník.....	16

NAUZEJA

č. 22

Časopis

Spolku českých studentů farmacie

20,- Kč

Vydává

SČSF Heyrovského 1203

500 05 Hradec Králové

tel.: +420-49-526 32 31

fax: +420-49-521 00 02

nauzeja@email.cz

Šéfredaktor

Jiří Šafa

Redakce

Rafila Hamoudová, Tereza Harantová,

Jiří Hodis, Viktor Malec,

Martina Čermáková, Kamil Musílek,

Toník Svoboda

Ilustrace

Petr Červený, Jitka Votřelová,

Vadim Vyskočil

Dále přispěli

Prof. MUDr. Peter Višňovský, CSc.

Přemek Císař, Jana

TECHNICKÁ PODPORA:
Štěpán Latner, Radim Kučera

NÁVŠTĚVA NA KATEDŘE

Srdéčko se zachvělo a na doby nedávno minulé vzpomnělo, vzpomnělo na doby, kdy ještě fakultní budovy hyzdily zatuchlé záchody a kdy útrpnost našeho zdejšího bytí doprovázelo v probdělých nocích vlčí vytí...

Dnes téměř se slzou v oku vzpomínáme prvních roků, kdy naše učební hodiny plnily články z němčiny... A tak jsme se rozhodli navštívit paní doktorku Bělu Zahradníčkovou, zavzpomínat s ní a dozvědět se, jaká se na věci fakultní i mimofakultní dívá ona...

Co jste studovala a co Vás přivedlo k tomuto zaměstnání? Byl to Váš sen již od dětství, stát se učitelkou?

Jsem absolventkou Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Tam jsem rovněž později získala titul „doktor filozofie“. Mám aprobaci ruština, čeština, němčina a všechny jazyky jsem v různých obdobích vyučovala. Ještě jako studentka posledního ročníku jsem byla doporučena na katedru cizích jazyků lékařské a farmaceutické fakulty v Brně. Učitelkou jsem chtěla být odkazů a tento sen se mi splnil.

*Jste spokojená se svým zaměstnáním?
Jak dlouho již zde učíte?*

Pocity jsou pravděpodobně stejné jako v každém povolání a zaměstnání - až na některé výjimky (ve smyslu, že se někdo mine povoláním). Když je zamračeno, neřadí se, chtěla bych být raději třeba švadlenou nebo něčím podobným, aby s mnou byl kus konkrétní práce (konkrétní výsledky). Když zasvítl sluníčko, neměnila bych. Jinak co se týče mého působení zde na fakultě, tak mám dojem, že zde učím odněpaměti. Díky neustálým změnám a stěhování - Brno, Bratislava, Hradec - musím však

konstatovat, že jsem se nikdy nenudila.

Co si myslíte o výuce cizích jazyků na vysoké škole? Nemá být jazykové vzdělávání věcí každého jednotlivce?

Můj osobní názor je, že výuka každého cizího jazyka je velmi užitečná a výuka na VŠ s odborným zaměřením může posluchačům rovněž jen prospět. Ponechat další jazykové vzdělávání pouze na nich by svádělo většinu k předčasnému zapominání a myslím, že by si nutnost znalosti jazyka uvědomili, teprve až by se ukázala jeho naléhavá potřeba, a to by mohlo znamenat zbytečný minus.

Neměl by se zvýšit počet vyučovacích hodin cizích jazyků a neměla by být povinná výuka angličtiny? Jaký je v současnosti význam němčiny pro farmaceuta?

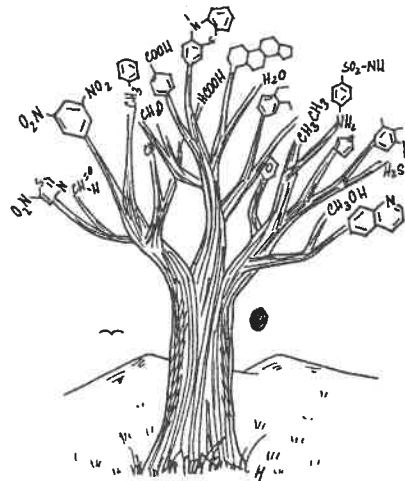
Při současném vytížení farmaceutů jejich odbornými a dalšími speciálními disciplínami by myslím nebylo dost dobře možné jazykovou výuku rozšiřovat v rámci učebního plánu. Ponechala bych další prohlubování jazyka nebo rozšiřování jejich obzoru o další jazyk vlastní iniciativě jednotlivých studentů. Vždyť oddělení odborné jazykové přípravy nabízí výuku dalších jazyků za nepatrnou finanční úhradu. Angličtina je přirozeně ve velké převaze, ovšem studenti přicházejí v současné době na VŠ vybaveni znalostí i dalšího světového jazyka. Necht' si tedy vyberou, kde pocítují nedostatky nebo naopak hlubší potřebu.

Němcinu a její význam pro farmaceuty rozhodně nepokládám za zanedbatelný. Nachází uplatnění jak v odborné práci, tak především v praxi. Naše bezprostřední sousedství s německým prostředím poskytuje studentům i postgraduantům možnost nej-

různějších stáží na univerzitách i jiných pracovištích v Německu, Rakousku, Švýcarsku a také účasti na praxích v německých či rakouských lékárnách. Pozdějším vědeckým pracovníkům pak dává možnost udržovat blízké osobní kontakty v kruzích odborníků. Praktickou znalost němčiny lze s výhodou uplatnit i v našich lékárnách, kam může zavítat nejen z velkého počtu německy mluvících turistů.

Jaký je Váš pohled na současné studenty z hlediska úrovně jejich jazykových znalostí a na mladé lidi vůbec?

Jazyková úroveň studentů se celkově zlepšila - určitě díky kvalitnější přípravě ve škole a také větší motivaci vzhledem k možnostem kontaktů ze zahraničím. Lze ovšem neustále počítovat rozdíly mezi studenty, kteří přicházejí z různých typů škol a také mají k jazykům různý vztah. Chování studentů odpovídá celkové situaci ve společnosti - je velmi různorodé a souvisí samozřejmě velice úzce s výchovou v rodině.

Co si myslíte o oboru farmacie - je perspektivní? Nejde v současnosti spíše o „obchod se zdravím“ než o vědní disciplínu? Chtěla byste dnes sama tento obor studovat (případně doporučila byste ho svým blízkým)?

Soudím, že farmacie jako obor není bez perspektivy (alespoň bych si to přála). Je ovšem věcí samotných farmaceutů, aby nedovolili pohlížet na svůj obor jako na pouhý obchod, což by, myslím si, bylo jen ku škodě nás pacientů. Zahrávat si s lidským zdravím by neměli ani farmaceut ani lékař. Studovat farmacii by měli nadaní mladí lidé, kteří mají dobrý vztah ke svým bližním, a já bych studium svým blízkým určitě doporučila. Ovšem sama bych jen s námahou překonávala mnohé nástrahy studia tohoto oboru, např. na poli chemie nebo fyziky, ale např. léčivé rostliny - ty by mne bavily.

Jste spokojená v důchodu? Co děláte ve volných chvílích?

Ve svém „důchodu - nedůchodu“ jsem spokojená. Mám zatím možnost být ve styku s pracovištěm, kde se cítím dobře a zároveň mám přece jen více času např. na domácnost a rodinu. Ve volných chvílích nejraději čtu, abych tak dohnala, alespoň částečně, co jsem dříve zanedbávala. Bývala jsem horlivá sokolka, ráda jsem lyžovala, zkrátka měla jsem ráda sport. Dnes to už jsou ovšem loňské sněhy. Zbývá ještě rychlejší chůze, když chci doběhnout autobus, nebo mytí schodů a jiné úklidové práce. Mám ráda také hudbu a zpěv a to mi snad zůstane napořád.

Za rozhovor a milé přijetí moc děkujeme a přejeme nadále mnoho energie a optimismu Vám i Vaším nejbližším.

Viktor
Mary Čut

PÁR DOTAZŮ PRO Doc. ALEXANDRA HRABÁLKA

vedoucího Katedry anorganické a organické chemie

Jak byste zhodnotil Váš roční pobyt na pozici vedoucího Katedry anorganické a organické chemie?

Z mé pozice – jako vedoucího – jsem věděl, do čeho jdu. Věděl jsem, že mám spolehlivé a pracovitě kolegy, lidi, které baví jejich práce. Důležité bylo udržet standardy, na jaké jsme byli zvyklí – zabezpečit kvalitně výuku a udržet nastavenou laťku ve vědecké činnosti. Myslím si, že obojí se podařilo. O výuce budu mluvit později, co se týká vědy, tak si myslím, že je-li naším výstupem 16 publikací, 21 předběžných sdělení v časopisech a 24 abstraktů ve sbornících vědeckých konferencí, není to s naší aktivitou špatné. Za léta strávená na škole jsem pochopil, že úlohou vedoucího pracovníka pohybujícího se v naší branži je především nebránit iniciativě lidí a - řeknu-li to přímo - neškodit. A doufám, že tento pocit na naší katedře, tedy pocit, že bych škodil, nikdo nemá.

Jaké jsou hlavní změny ve výuce chemie u vás na katedře?

Realizoval jsem to, co jsem před rokem zamýšlel a v Nauzei zmínil. Poněkud jsme předělali přednášky a vrátili se ke starému (a osvědčenému) způsobu výuky organické chemie. Znovu opakuji, že ten, který zavedl prof. Waisser byl logický, správný, ale studenti, kteří neměli dostatečné základy chemie ze střední školy, zaskočil. Přednášíme tedy systém organických sloučenin, které-

mu předchází lekce z obecné organické chemie. Dá se říci, že jsme omezili i rozsah přednášek z bioorganické chemie a omezili jsme se na nejdůležitější skupiny přírodních látek, aby byli studenti dostatečně připraveni na předměty, jako je farmakognosie a především farmaceutická chemie.

Změny proběhly také v řadách pedagogů, např. už nezkouší profesor Waisser, docent Nobilis už nevyučuje, naopak anorganickou chemii zkouší doktorka Kubicová... Můžete nám tyto změny upřesnit a zdůvodnit?

Vaše informace nejsou pravděpodobně úplné a přesné. Pan profesor Waisser přednáší a zkouší – ovšem na novém směru našeho studia – bioanalytice.

Doc. Nobilis byl na naší katedře zaměstnán pouze na částečný úvazek. Vzhledem k tomu, že se odchodem prof. Waissera do důchodu uvolnilo místo, byl vypsán na jeho místo konkurz (přihlásila se do něj Mgr. Kateřina Vávrová) a místo získala. Každá katedra má určitý počet míst a nemůže obsadit více. Proto od nás odešel doc. Nobilis, protože jsme získali pracovníka na plný úvazek.

Dr. Kubicová zkouší stejně, možná pouze o trochu více než vloni. To, že má možná ke zkoušení více studentů, nemůže být považováno za změnu.

Velmi vítanou změnou byla výměna přednášejících v organické chemii. Mys-

lím, že nyní jsou přednášky velmi kvalitní. Jaké jsou ohlasy studentů prvního a druhého ročníku?

Mám radost, když slyším, že změna byla přivítána. Ještě větší radost bych však měl, kdyby se to projevilo u zkoušek. To, co u nás proběhlo, však nebyla výměna, ale raději bych to opravdu nazval změnou. A neodpustím si poznámku – přednášky byly kvalitní i v předcházejících letech. Byly pouze jinak koncipovány a i formulace vaší otázky mě ubezpečuje v tom, že jsme udělali dobře, když jsme změny učinili. Co nás k nim vedlo jsem ostatně již říkal.

Jaká byla přibližná úspěšnost studentů ve zkouškovém období, jste se studenty spokojen?

Zkoušku má po zkouškovém období asi 90 studentů. Je to o něco více než vloni, ale nevím, jestli můžu říci, že je to změnou přednášek a přednášejících. Spokojen jsem vždy, když se setkám se studentem, který má o věc a o studium zájem. Nemusí mít třeba ani bůhví jaké znalosti – to se dá dohnat – ale musí být pracovitý a musí mít snahu překonat problém. Je jedno, jestli studijní nebo syntetický. To je základ veškerého úspěchu. A mám radost, že se s takovými lidmi na naší fakultě setkávám.

Obáváný zápočet z organické chemie měl být vykonán tuším do března. Bylo to myšleno s ohledem na to, aby studenti nenechávali zápočet na poslední chvíli? Jaké jsou tedy bilance splnění zápočtu teď v březnu?

Přesně tak a taky jsme to takto studentům vysvětlovali. Úspěšnost u zápočtu konaného v září se pohybovala někde okolo 10 %. Rozhodli jsme se tedy, že studentům „nedáme šanci“ zápočet odkládat

a donutíme je jít na něj tehdy, dokud mají náplň praktik a seminářů ještě v živé paměti. Situace je taková, že k dnešnímu dni chybí zápočet z organické chemie asi 30 lidem. A to opravdu považuju za úspěch naší donucovací metody.

Jak je to s počtem vyučovaných hodin na vaší katedře? Bude se počet hodin v důsledku změn ve studijním plánu zkracovat?

Ano, počet hodin výuky se bude snižovat. A to ve všech disciplínách. To mohu pouze konstatovat. U nás se to bude týkat především praktické výuky – teoretická zůstává zachována. Byla zrušena praktická cvičení z anorganické chemie v zimním semestru 1. ročníku a praktika z organiky v letním semestru. Místo nich bude zaveden nový předmět – Laboratorní technika – v letním semestru 1. ročníku. V něm se budeme snažit naučit studenty pohybovat se v laboratoři a získat správné návyky v laboratorní praxi. Právě pro schopnosti postavit se k laboratornímu stolu jsou naši studenti vysoce hodnoceni při svých pobytech na zahraničních pracovištích. Mám radost, že tento předmět vznikl. Ona totiž naše fakulta – určitě to víte – nepřipravuje studenty pouze pro práci v lékárně.

Před rokem jste si stěžoval na malý zájem co se týče vypracování diplomové práce u vás. Zvýšil se počet diplomantů? S počtem postgraduátů jste spokojen?

S počtem diplomantů nejsem spokojen. Každý rok vypisujeme přibližně 30 témat, přihlásí se méně než 10 studentů. A to jsou ještě ti, kteří u nás pracují během studia. O důvodech, proč tomu tak je, se můžu jen dohadovat. Asi je znám a mí kolegové taky, ale nebudu je ventilovat.

S počtem postgraduátů jsme spokojeni, rovněž tak s jejich přístupem k práci.

Jsou z té kategorie lidí, o které jsem se zmínil již dříve.

Otázka na konec: Co Váš osobní život a práce, na čem momentálně pracujete? Píšete něco? Baví vás zaměstnání, které děláte?

a) pracujeme na akcelerantech a na dusíkatých heterocyklech

b) právě jsem dopsal odpovědi na otázky pro jeden studentský časopis a průběžně

píšeme nová skripta z organické chemie

c) zaměstnání mě baví. Kdyby mě nebavilo, měl jsem 23 let na to, abych utekl. Je totiž nádherný pocit zjistit, že některé věci fungují tak, jak si vymyslíte, že by fungovat mohly.

*Otázky kladla -Jéza-,
odpovídal Doc. Hrabálek, kterému děkuju
me za čas a ochotu*

MNEMOTECHNIKA... EHM

Mnemotechnika, to je věc (viz Nauzea č. 1, leden 2003)! Užitečná, psychology doporučovaná a často docela vtipná („Buď klidný, pitomý profesor trochu oklamal policistu“). Jenže musí být i fakticky správná. Což se, milé autorky Fančo a Evčo, jaksi někdy tak úplně nedaří. Tak příkladně vám se v onom čísle Nauzey povedlo zařadit jako H₂ antihistaminika to, čemu farmakologové říkají druhá generace H1 antihistaminik. Řeknete si, no a co – jednička jako dvojka. Pravda, astemizol by žaludeční vředy nevyléčil, ale noční bolesti žaludku by po něm – v příslušné dávce – mohly být nemocnému na pár hodin celkem fuk. Jenomže lze tím i neuspět u státnice a to už není „- no a co?“ (viz Nauzea, duben 2000). Ona totiž ta skupina „dvojka“ antihistaminik žaludeční vředy léčí, kdežto ta „jednička“ spíše potlačuje zvracení v autobuse – to je asi to jediné, čím ty dvě skupiny z hlediska žaludku spolu souvisí (kromě toho histaminu, ale ten je - jak známo - v těle téměř všude).

No dobře, někdo si spletl generace stejné skupiny antagonistů jednoho typu receptorů a generace různých typů receptorů jako

takových. Ale běda! Pan docent Hartl jistě nečetl citovaný článek, jinak by autorovi této poznámky už asi přestal odpovídat na pozdravení. Tam totiž píšete o látkách jako glykopironin, trihexfenidyl, cyproheptadin. Tak taková léčiva v učebnici farmakologie dle Lincové, Farghalihova et al. (Galen, 2002) nenajdete! Tam je glykopyron, trihexfenidyl, cyproheptadin.

Takže tímto jsou farmakologové z hlediska oné publikované mnemotechniky - doufejme - „z obliga“. Na závěr tedy jenom slova klasika (olomouckého farmakologa prof. Lenfelda): „Farmakologie je telefonní seznam, kde ale o každém účastníkovi musíte znát nějaký ten drb“. A nekomolit mu jméno ani adresu! Na to mohou být účastníci onoho telefonního seznamu citliví.

Za mnemotechnické pomůcky děkuju

Prof. Višňovský

OMLUVA

Jménem celého časopisu bych se rád omluvil všem, kdož narazili na omyly a bludy, na které nás emailem upozornil pan Prof. Višňovský. Samozřejmě je nepřipustné např. zaměnit H₁ a H₂ antihistaminika, či poněkud „pozměnit“ názvy účinných látek.

Originál příspěvku jsem dostal na několika papírech. Byl psaný rukou a místy ne moc čitelný. Některé z chyb tedy vznikly při přepisu, jiné byly přítomny už v originále a v časovém stresu otrocky přepsány do počítače bez náležité kontroly.

Přesto však odpovědnost za chyby i případné problémy u zkoušky (pokud ně-

kdo tyto pomůcky využil při studiu) spadá na mou hlavu, protože jakožto šéfredaktor zkrátka a dobře ručím za obsah tohoto plátku.

Nezbývá mi tedy, než se ještě jednou omluvit všem, které tento článek pobouřil, a doufat, že nezpůsobil výraznější problémy u zkoušky. Zároveň bych rád poděkoval již zmíněnému Prof. Višňovskému, že nás na chyby upozornil.

*Jiří Šafra
šéfredaktor Nauzey*

PUTOVÁNÍ PO FAKULTĚ

Středisko vědeckých a knihovnických informací

Středisko vědeckých a knihovnických informací (SVKI) je centrální knihovnou FaF. Vzniklo v roce 1969 jako Ústřední knihovna. SVKI je jedinečným střediskem informačních zdrojů z oboru farmacie v ČR. Své služby poskytuje převážně studentům a vědeckým pracovníkům fakulty, ale i ostatní odborné veřejnosti. SVKI má 14 deponátních knihoven na jednotlivých katedrách fakulty. Celé pracoviště je plně automatizováno, je napojeno na celouniversitní síť. Od roku 1992 je fakulta připojena na internet.

Od roku 1997 začala reorganizace celé knihovny a to v několika etapách. Nejprve vzniklo nové výpůjční oddělení a nová studovna. Dále po zrušení půjčovny skript a učebnic v nevyhovující budově se vybu-

dovala v prostoru knihovny příruční knihovna, vznikl prostor pro studijní fond literatury - k absenčním výpůjčkám, došlo k výstavbě nových skladů, stěhování dalších kanceláří atd. V poslední etapě se koupilo nové osvětlení, žaluzie a nové regály pro literaturu.

Ve studovně časopisů jsou k dispozici tuzemské i zahraniční časopisy běžného roku, věstníky a sbírky zákonů. V SVKI jsou umístěny svázané časopisy za posledních 5 let. Starší ročníky jsou uloženy v novém depozitáři v areálu Botanické zahrady léčivých rostlin FaF. Kopie článků či celé svazky časopisů, diplomové a disertační práce z depozitáře lze na vyžádání zajistit. V chemické studovně jsou ve volném výběru Chemická abstrakta (od roku 1924)

a další chemická literatura. V **příruční knihovně** mají studenti k dispozici skripta, učebnice české i zahraniční a jinou odbornou literaturu, mimo jiné i denní tisk, a to vše k prezenčnímu studiu. **Studijní fond** k absenčním výpůjčkám bude postupně rozšiřován a doplňován dle prostorových a finančních možností. Ve fakultě je vybudována vlastní **prodejna skript**.

V knihovně jsou také k dispozici lékopisy z celého světa, encyklopedie a výukové programy na CD-ROM aj.

V knihovně pracují nyní 4 knihovnice a 1 technický pracovník. Každý má konkrétní pracovní náplň. Podle toho se můžete na jednotlivé pracovníky obracet se svými problémy, všichni se však i vzájemně zastupují.

SVKI nabízí tyto služby:

- presenční studium odborné literatury
- výpůjční služby (absenční výpůjčky

studijního fondu, výpůjčky časopisů aj.)

- cirkulace periodik
- meziknihovní výpůjční služby
- rešeršní služby
- reprografické služby
- bibliografické informační služby
- odborné konzultace, poradenská služba
- internetové služby
- Folia Pharmaceutica Universitas Carolinae (evidence a distribuce)

tento článek vznikl ve spolupráci s vedoucí SVKI Ing. Jarmilou Pirnerovou. Za ochotu a pomoc děkujeme.

Jitka

CO SE DĚJE V SČSF

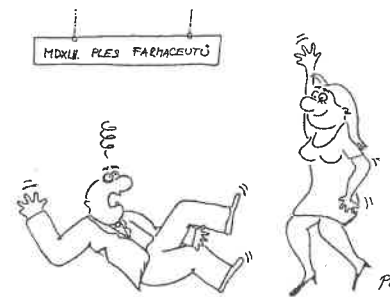
Dnes je 15.3.2003, což znamená, že mnoho z nás má v nohou kilometry protanované na XXXII. plese farmaceutů, který se tradičně konal v královéhradeckém kulturním centru Aldis, tentokrát tedy 14.3.2003. Hodnotit ples ze dne na den není v kompetenci pořadatelů a samozřejmě velice záleží na dojmech účastníků, ovšem pokud se týká organizace, domnívám se, že tento se ples nadmíru vydařil.

Rád bych vás informoval o dalších plánovaných aktivitách SČSF na letní semestr. Na počátku dubna (3.4.) se uskuteční SVKPGS, tzn. Studentská vědecká konference postgraduálních studentů, která bude pro

vybrané nejlepší práce odrazovým můstkem pro nominaci na Cenu za farmacii a Cenu za farmakoeconomiku 2003 udělovanou Francouzským velvyslanectvím v ČR.

Dne 23.4. proběhne fakultní kolo SVK (Studentské vědecké konference), jež zhodnotí práce studentů dobrovolně pracujících na katedrách FaF; všechny přednesené práce budou také po zásluze odměněny.

V období od 27.3. do 2.4. naši fakultu navštíví 15 polských kolegů z Univerzity Krakov a v rámci výměny 10.-17.4. pozná 15 studentů FaF krásy Polska. V květnu by

Ale houby skvělý taneční kreace, uklouzl jsem po vajglu.

se měla uskutečnit výměna se srbskými kolegy, ale vzhledem k situaci v Srbsku nad touto akcí visí velký otazník.

Na přelomu dubna a května (pravděpodobně 30.4.) se do fakultní loděnice sletí čarodějnice z blízkého i dalekého

okolí, aby oslavily svůj svátek zpěvem a tancem kolem ohnivé hranice.

Na polovinu měsíce května je naplánována exkurze do farmaceutického provozu spojená s večerem ve vinném sklípku, místo a datum je prozatím v řešení. O všech akcích budete samozřejmě včas informováni na obvyklých místech, v případě pochybností nebude problém poskytnout vám informace individuálně.

Na závěr dovolu, abych vám popřál mnoho studijních úspěchů v letním semestru a doufám, že budete s činností SČSF spokojeni.

*Kamil Musílek
prezident SČSF*

TAKOVÁ NORMÁLNÍ BRIGÁDA

Jako každý student, kterému je každá koruna dobrá, vydala jsem se i já jednoho listopadového dne na brigádu. Ve studentské agentuře mi bylo sděleno, že práce probíhá na druhém konci Prahy ve skladě tiskárny. Mám se tudíž teple obléknout, trvá to dvanáct hodin a začíná v sedm. Hrůzně brzký to čas, připočteme-li k tomu hodinu a půl dlouhou cestu MHD přes celou Prahu. To by člověk nevěřil, kolik lidí už je takhle brzo na nohou...

Před budovou tiskárny jsem nepostávala naštěstí sama, bylo nás tam několik studentů a hlavně moje kamarádka, která mi byla ten den velkou oporou. Bez ní by těch dvanáct hodin utíkalo opravdu pomalu a myslím, že i jí pomohlo, že jsme si spolu mohly celou dobu brigády povídat. Nicméně za chvíli nás vyzvedl jistý pán, který

nás odvedl na místo činu a tím byl velký nevytápěný sklad. Bylo v něm asi sto lidí a všichni už pilně pracovali. Co za práci se po nás chce, jsme pochopily vcelku brzy. I když jiný pán si myslel, že vysvětlování bude trvat déle, ještě se nás ptal, jestli už jsme to někdy dělaly a tak podobně. Do systému dělby práce jsme se zapojily za chvíli. Teď už to přijde: naše činnost spočívala v tom, že jsme si na pracovní desku sestávající z palet nanosily z jedné strany kartony a letáky a z druhé strany čokoládové adventní kalendáře firmy T-mobile. Ano, kdo jste ho o vánocích obdržel, doufám, že vám ještě teď zhořkne v ústech.

Jinak samotné balení kalendářů do kartonu byla opravdu velmi vypracovaná technika, kam přesně položit, jak otočit, jak se o karton nepořezat... Ale tomu se naučíte

hned. Důležité je vypnout mozek a jedno-duše jet – balit jeden kalendář za druhým, ať to pěkně odsejpá, po celých dvanáct hodin. O tento chod se staral hlavní boss celé manufaktury, pohyboval se většinou uprostřed haly a neustále něco pokřikoval. Stačilo, aby se někdo zadíval na chvilku do prázdná a už to schytil. ON měl oči všude. Přestávky na jídlo byly přesně vymezeny, tři desetiminutové a jedna dvacetiminutová na oběd. Ale ne o minutu víc. Nedej Bože, když jste třeba dopíjeli poslední doušek čaje z kelímku, (to bylo jediné plus, co nám náš šéf zařídil – várnice s čajem), hned bylo zle. Ale přeháním. Lidé pracující kolem nás byli moc fajn a hlavně s nimi byla opravdu zábava. Přímou vedle nás pracoval bývalý autobusák. Bylo mu necelých padesát, ale jeho životní příběh je k popukání. Má asi tři děti, s tím, že každé má v jiném městě a s jinou ženou, podle toho, kam zrovna dořídil autobus. Není se co divit, že se musí ohánět a platit alimenty jak divý... Ale po celý den nás vždy dokázal rozesmát hláškou „klídek Bobe!“, to když se náš šéfk rozeřval pěkně od plic. Naštěstí tu hlášku určitě neslyšel... Z druhé strany vedle nás byla Romka, také moc sympatická. Spolu s Ukrajinkou, která sídlila ob jedno místo, se asi čtyři hodiny vydržely bavit o jakési telenovele. Když jste náhodou na chvíli zapnuli při práci mozek, mohli jste se dozvědět spoustu zajímavých věcí, např. kdo s kým čeká dítě a proč, kdo kde s kým kdy jak a proč vůbec, no zábava o sto šest. A podobných typů lidí bychom našli více.

Když už můj nízký tlak odpoledne silně demonstroval, že k omdlení není daleko, sedla jsem si k práci na dvě škatule s kalendáři a s hrůzou čekala, kdy se těch 2 x 12 kalendářů pode mnou proboří, a kdy se na mě šéf rozeřve. Ale chlápek vedle nás mi povídá: „Kašli na něj, když tak řeknem, žeš mám tu omdlela a co...“ Zkrátka všichni ostatní tam byli moc fajn a není na škodu jednou za čas poznat osudy jiných lidí.

Blížila se pátá hodina odpolední, a to jsme doslova a do písmene poznali metodu cukru a biče, když šéf, který nás celý den buzeroval, že nestihneme zabalit dnešní dávku, řekl, že pro dnešek už máme zabaleno a budeme tedy balit dopředu na zítřek a dostaneme to zvlášť zapláceno. Místo šesti set korun, jsme tedy ten den dostali stovek sedm a v tu ránu bylo vše špatné zapomenuto. Popravdě musím říci, že to bylo hlavně kvůli tomu, že jsme tam druhý den nemuseli znova, jeden den nám opravdu stačil.

Když jsem tak večer jela tramvají domů na druhý konec Prahy, hodně jsem nad těmi osudy ostatních lidí přemýšlela. V duchu jsem si říkala, jak vlastně mám být vděčná za to, že studuji a mám tudíž možnost v budoucnu dělat úplně jinou práci. Přišla jsem na to, že kdyby mě ještě někdy napadlo (nebo kohokoli z vás) školy zanechat, tak si vždy vzpomenu na nějakou takovou brigádu a zase mi bude na nějaký čas hej. Je to opravdu dokonalý způsob jak začít milovat svou školu a vůbec studium samotné.

-Jěža-

JAK JSEM FLÁMOVAL

na motivy povídek J. Grossmanna
a M. Šimka

Jaro již klepalo na dveře, ptáci mne budili každé ráno řevem nevýslovným, byl březen a ve vzduchu bylo cítit něco velikého, mohutnějšího než cokoli předtím. Nedalo se ovšem vytušit, jestli se schyluje k bouři, jak to bývá s jarem běžné, nebo k netušenému zázraku, který si i pohádkový hrdina musí vydobýt lží a mečem.

Záhy začalo být jasné, že událost takového formátu se na FaF UK neobejde bez pomoci zvenčí. Po očku jsem sledoval všechny vývěsky *underconstruction*, ale zmiňovaná akce se zdála být prozatím dobře utajena. Až jednou vyplavala pravda na povrch. Ohromný leták v koridoru hlásal: „Léčiva a.s. ve spolupráci s FaF UK pořádají prezentaci firmy spojenou s přednáškou a rautem...“ Ha, a je to tady,

ukojíme potřeby ducha a zároveň spláchneme pachutí pečeného kance kapkou chutného moku. Shlukující se hordy studentů u letáku napovídaly, jak velkou účast je možno očekávat a také varovaly pořadatele před možným kolapsem celé akce.

Nadešel den D, den velkých skutků. Již od rána bylo vidět bojůvky po zuby ozbrojených studentů, jak se přiskoky blíží k fakultnímu koridoru, středu veškerého dění. Nože, vidličky, talíře a malé demižónky cinkaly o sebe v předtuše bujaré veselice za peníze bohaté firmy, dokonce jsem se doslechl, že mnozí neváhali týden hladovět jen proto, aby si mohli nacpat břicho až k prasknutí. Brrr... nechutná představa, leč realita zdála se být blízko těmto fámám. Jen po kolenou jsem se stěží protlačil do posluchárny naplněné až po okraj studenty i pedagogy, všude se ozývalo broušení nožů jako před zabíjačkou, stakany slivovice

Na řádkou firemní prezentaci Ti kašlu, naval občerstvení!!

bouchaly o stoly s divokou zuřivostí a hromadně se připíjelo, jako by každý měl snad deset nohou. Pak se ozval bouřlivý potlesk, přikráčelo několik malých postavíček, které vidouce rozvášněný dav o krok couvly a po krátké poradě jakoby nic začaly prezentovat svoji firmu. Dav se uklidnil, ale po chvíli začal mručet a posluchárnou cloumala vlna za vlnou s výkřiky: „Raut! Raut! Raut!“ Situace se zdála neudržitelná, přednášející se snažil rychle ukončit výklad a překvapil vzpurné osazenstvo zvoláním: „Chtěl by se někdo na něco zeptat?“. Nepočítal ovšem s tím, že v zápětí na to se objeví les rukou a kdo nemohl ruce v tlačenci zvednout, vystrčil alespoň vlaječku s logem firmy. Jednohlasně zadunělo: „Kdy začne raut?“

„Měl jsem na mysli dotazy k tématu, přátelé.“ Jediná ruka vyskočila v první řadě a chrplavý stařecký hlas slovy: „Promiňte, já jsem trochu nedoslýchavý, nemohl byste mi říci, kdy začne raut?“ dorazil přednášejícího. Ten zkoprněl a nebyl schopen pronést souvislou větu. V tom se ozvalo drnění tětív a několik vidliček se zabodlo do tabule. Přednášející se obratně vrhl do úkrytu, z posledních sil pak pronesl do mikrofonu: „Dovolte, abych Vás pozval na malé občerstvení připravené v koridoru vaší fakulty...“ Hromové urá zabouřilo posluchárnou. Dav s vidinou plného žaludku hmul se

východy jako zuřivá povodeň, bral s sebou dveře, zárubně i šatnářku. Největší hysterie ovšem nastala v nebohém koridoru, kde se krčilo několik číšníků. První vlna smetla stoly i s jídlem, objevily se mošny a batohy, které si přítomní pečovali chlebičky, řízky, jednohubkami i salátem a posléze ve strachu, že je někdo oloupí, proskakovali sklem do ulice. Opečené sele bylo v mžiku ohlodáno na kost, snad ani kapička tuku nestačila skápnout na vyleštěný mramor. Druhá vlna obkroužila demižónky s vínem a ze zálohy je napadla ještě větší silou. Na třetí vlnu už nezbylo nic než spoušť, někteří zoufalci si rvali vlasy, jiní se alespoň napájeli vodou z koridorního zátíší s květinami.

Tak dopadlo neslavné setkání výrobců s budoucími zaměstnanci. Silně pochybuji, že by někdy v budoucnu chtěli znovu zavítat do východních Čech. Ptáte se, jak přežil Čenda Krchov? Zkrátka přežil jako nezávislý pozorovatel, jinak by Vám těžko podal zprávu o velkém vítězství studentů.

VŠECHNY POSTAVY JSOU SMYŠLENÉ A JAKÁKOLI PODOBNOST JE ČISTĚ NÁHODNÁ

-hop-

ZAPOMEŇTE ANGLIČTINU

v třicetiminutovém kurzu

Kdo již nějaký čas studuje na naší škole, mohl by vykládat o tom, jaký to je pocit, mít hlavu přecpanou k prasknutí vědomostmi potřebnými i zcela zbytečnými. Pokud pak chce do takto přeplněného mozku v předzvěsti dalšího zkouškového narvat další vědomosti, musí zákonitě nějaký ten megabyte zase uvolnit. Pro ty, kteří chtějí místo mezi mozkovými závitky uvolnit vymazáním pro ně nepotřebným anglickým jazykem, je určen následující příspěvek, který byl vyhrabán v nejtemnějších zákoutích ďáblovy sítě zvané internet.

-méda-

Pozor! Čtení následujících textů je vyhrazené pro pokročilé. Pro začátečníky může mít fatální následky (nesprávné jazykové návyky apod.)

Lekce 1. – Frazologie

Jak duchaplná myšlenka!

What a ghostful idea!

Ráno je moudřejší večera.

It's wiser to dine in the morning.

Boží mlýny melou pomalu, ale jistě.

God's mills are more insured than functional

Na zdraví!

On the health!

Pustila jsem ho k vodě.

I have released him to the water.

Přišel zpítý pod obraz.

He came drunk under the picture.

Dohodil mu nevěstu.

He threw him the bride.

Nemaluj čerta na stěnu!

Don't paint the devil on the wall!

Pro mě - za mě...

For me - beyond me...

Drž hubu!

Catch the mouth!

Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.

What scream goes to the forrest, the same go back.

Komu se nelení, tomu se nelení.

He who isn't lazy has a green one.

Potrefená husa se ozve.

A shot goose will make a gaggle.

Venku je počasí pod psa.

There is a weather under the dog outside.

Zločinec zjistil, že vzduch je čistý.

The badmaker found out that the air-conditioning works perfectly.

Lekce 2. Zdvořilostní konverzace

Prosím Vás, kolik je hodin?

Hey, ho' many watches 'ya got?

Jak se jmenujete?

How do you call yourself?

Vyprovodím Vás k východu.

I will accompany you to the East.

Bude mi potěšením Vás zastoupit.

It will be a pleasure to tread on you.

Vážení hosté, vítejte v naší krajině.

Weighted visitors, welcome to our landscape.

Lekce 3 – Vlastní jména

Drahoslav	<i>Expensiver</i>
Severín	<i>Northbert</i>
Gejza	<i>Gaybehind</i>
Vlasta	<i>Hairy-Fairy</i>
Zlatka	<i>Goldie</i>
Kazimír	<i>Spoiler</i>
Vítězslav	<i>Winnerfan</i>
Jarmila	<i>Springlover</i>
Blanka	<i>Membrane</i>
Ladislav	<i>Tuner</i>
Prokop	<i>Spader</i>
Edita	<i>Wordie</i>
David	<i>Vomitador</i>
Roman	<i>Novel</i>
Servác	<i>Shitmore</i>

HLODYHA

„Při choleře dostávají pacienti kapavky do žil.“

(RNDr. Vladimír Buchta, CSc.)

Doc. Lamka: „Proč se chová prase spolu s kozou?“

student: „Aby jim nebylo smutno.“

„Velkochovy koz slouží hlavně k produkci jehňat.“

(Doc. RNDr. Jiří Lamka, CSc.)

„Ani sklo není jako sklo.“

(Doc. RNDr. Jiří Klimeš, CSc.)

„V laboratoři nalevo vám pustíme plyn...“

(Mgr. Pavla Pilařová)

„Berte si ochranné brýle, pokud vám stříkne kyselina do oka, tak už od nikoho (od pojišťovny) nic nevidíte.“

(PharmDr. Lenka Kubicová, CSc.)

„... a pak tam dáme sejrovku... pardon... kyselinu sírovou...“

(Doc. RNDr. Milan Pour, PhD.)

„... když už se střetnete se zvířetem, co má vzteklinu a chystá se vás kousnout, tak se snažte, aby to kousnutí bylo co nejdál od hlavy, nejlépe do nohy toho pána vedle vás...“

(PharmDr. Petr Jílek, CSc.)

„Dnes píše knihy kdekdo, třeba takový Ray Koranteng, je to sice hezká rosníčka, ale co ten může říct národu?“

(PhDr. Vladimír Fabera, CSc.)

TROCHA POEZIE NEMŮŽE ŠKODIT

Stéblo

A tonoucí se stébla chytá.
Stéblo se láme a on se zmítá.
Bolí to, když nadechne se vody.
Jednou a znova a naposledy.

Na bílém kameni černými písmy
napíšu epítaf: „Ach, chyběl tys mi.“
Chyběl's mu Ty, kdo podal by ruku.
Nemusel kameník teď tlouci na opuku.

P.C.

O čelu

Neťukej, má drahá, na čelo.
Kdyby se ti tak zachtělo:
obejmout krk rukou ladnou,
roztáhnout stehna,
zafidlat písničku vábnou,
co nikdo nezná.

P.C.

Papua - Nový Guinea

Divoši bubnují na buben.
Za chvíli už tady nebudem.
Obědem nejsme, večeří.
Snědí nás, jen co se sešefí.

Magalhães velký byl duch.
Naplnil hladový břuch.

P.C.

XY 2000

Už nechci zpívat,
chci jen řvát,
lidi, váš osud je chcípat
a druhým srdce rvát

v bahně jen se koupat
a hledat pevnou zem
písničku naděje si broukat
a sápat se jak život ven

už tu tíhu nezmůžu
a hnus světa si vymůžu
bez boje je taky možnost
svědomí snad přemůžu

už přestávám vnímat vědět
nevydržím stát
nevydržím ležet
a mé myšlenky?
ty mi nedokážeš odpovědět

stačí jen chtít a věřit
vždyť smrt je vlastně snadná
nyní bezmocně do nitra se nořit
ano, beznaděj je krásná.

Jana

A CO TAKHLE SI ZAZPÍVAT?

Benzenland
(na melodii písně Mumuland)

R.: ||: Ba ba léo la benzenland :|| 2x

1. Ve východních Čechách je benzenland,
panelák jeden, druhý vedle něj,
je tam pár chlapů a nadbytek žen,
čuchaj tam smrady a pak je jim hej.

R.: ||: Ba ba léo la benzenland :|| 2x

2. Ve znaku benzen, no to je fór,
zkouší tam docent i profesor,
zelenej salát a kofola,
je jejich oběd pořád dokola.

R.: ||: Ba ba léo la benzenland :|| (furt pryč)

-méd'a-

KONEČNÍK

Milí Nauzeáci,

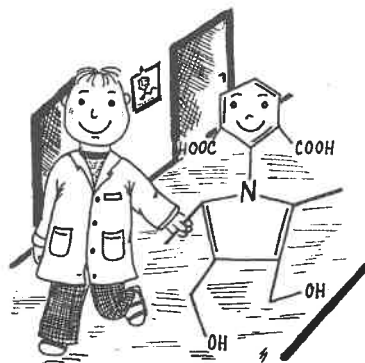
jestliže jste se prokousali novým číslem našeho časopisu až na konec, všechna čest vám! Zasloužíte si malou odměnu v podobě vtipu. Pakliže začínáte číst od konce, o odměnu se za chvíli připravíte, proto se ihned vraťte se čtením na začátek, aby to byla odměna právem zasloužená.

A nyní k věci: Debatují studenti na ko-

lejích, že by mohli na pokoji chovat prase. Jeden povídá: „Blázníte? Co ten smrad a bordel?“ Druhý odpoví: „Si zvykne...“

A to už je opravdu konec. Mějte se krásně, vaše Nauzea.

-Jěža-

Do lékárny přijde ustaraný chlápek a povídá magistře: „Prosim Vás, nemohla byste mi dát něco na... hmm... no... víte já (viz tajenka).“

V tom případě Vám můžu dát byt, stravu a sto tisíc měsíčně!

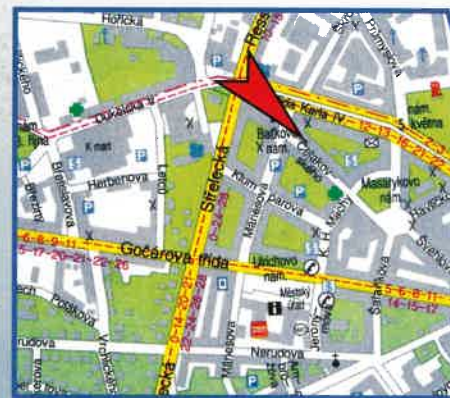
pomůcka: orcs, ovis, loop, lues	anglicky mýdlo	1. díl tajenky	otázka při sázce	HPLC detektor	značka ampéru	NAUZEJA	značka tónu	zkratka evropské měny	značka rhodia	2. díl tajenky	soudní posuzova- tel
značka zubní hygieny						typ oceli podstavec					
anglicky skřeti					vůčec anglicky poutko						
filipínská sopka				lump plátěné přistřeší					mytologický bůh akýsi (kníž.)		
π			soupeř (2.pád) kopie					kynolog. klub Litomyšl ukaz.zám.			
NAUZEJA	nemocnice v Praze část vozíku						český fotbalista římsky 1000				
velkoob- chod s papírem						kosmické těleso					
anglicky připojit se					ředitel hokejové ELH						
jednotka množství				písmeno latinsky přijice							
římský peníz			zn. Lutecia archaicky oslovovat								
NAUZEJA	touleč mošna										
umělecký pohyb											
latinsky ovce					bývalý stát Varšavské smlouvy						
nukleová kyselina				zn. dusíku zkr. roxitro- mycinu							
anglicky deska											
původce											

Doc. Zeman: Pachtatelem byla studentka č. 3. Jako jediná se totiž hájila tím, že nikoho neškrtla, přestože vyšetřující docent o tom, že vyšetřuje neoprávněné vyšetřování kolegů ze zkoušky, vůbec nehovořil.

Studuj a žij naplno. Jde to zároveň.

- » Mezinárodní slevové karty ISIC, IYTC, ITIC
- » Prodej letenek do celého světa za bezkonkurenční ceny
- » Mezinárodní jízdenky po Evropě
- » Levné ubytování v zahraničí
- » Spolehlivé cestovní pojištění
- » Předplacená telefonní ISIC Karta X
- » Jazykové kurzy ve Velké Británii, Irsku, na Maltě, v USA, Austrálii a na Novém Zélandu
- » Sezónní pracovní programy pro studenty VOŠ a VŠ pod značkou Work & Travel. USA, Kanada, Jižní Afrika, Francie

HRADEC KRÁLOVÉ

Čelakovského 623

tel.: 495 515 825

otevírací doba:

po-pá, 8.30–17.30 hod.

Trolejbus č. 3, 7 – Kino Centrál

Autobus č. 12, 16 – Kino Centrál

Autem – směr centrum na třídu Karta IV. Parkování v přílehlých ulicích u kina Centrál. Pobočka se nachází na pěší zóně.

GTS international je jediná oficiální mezinárodně uznávaná studentská cestovní kancelář pro celé území České republiky.

rezervační centrum, tel.: 257 187 100

www.gtsint.cz

 GTS international

